

Aydınlık mı Karanlık mı? – 4

ŞAK ŞAK ŞAK Yaşasın Esad

Osman Başıbüyük, Sun Savunma Net, 27 Ocak 2023

Esma ve Esad, 2008, Paris. Fotoğraf: Getty

Tekrar hatırlatacak olursak, bu yazı dizisinde, Aydınlikçılarının geçmişten günümüze izledikleri politikaları inceleyerek kime hizmet ettiklerini tespit etmeye çalışıyorduk. İddiamız, Aydınlikçılarının Vatansız Para (Küresel Sermaye)'nin hizmetkârı oldukları yönündeydi.

Siyasi parti olmaktan ziyade bir operasyon medyası gibi davranan bu grup, Amerikan düşmanı gibi görünerek, politik yelpazenin sol kanadını etki altına almakta, onların düşüncelerini Vatansız Para'nın planları doğrultusunda değiştirmeye çalışmaktadır. Bu bölümde Aydınlikçılarının Suriye politikalarını mercek altına alacağız.

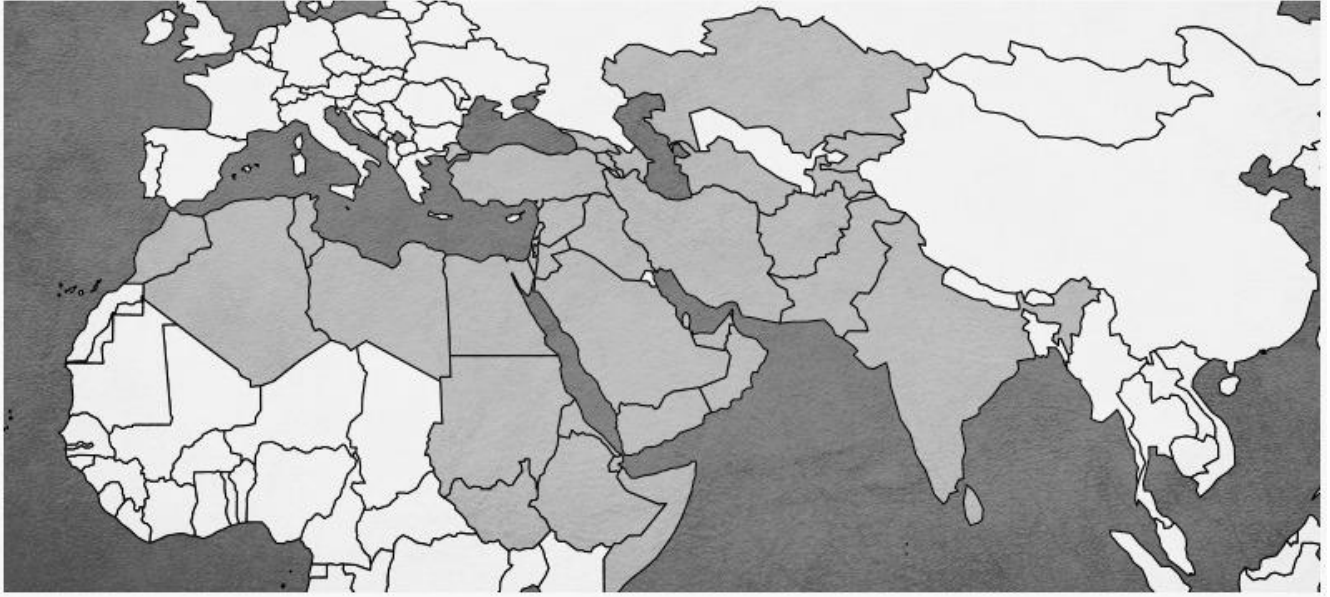
BOP Tuzağı

Aydınlikçılar Suriye iç savaşı başlar başlamaz var güçleriyle Esad rejiminin yanında yer aldılar. Öncelikle şunu söyleyelim: AKP hükümeti, Esad rejimini devirmek istedikleri düşüncesine kapılarak, operasyonu yapan Vatansız Para ve Batılı ülkelerin yanında yer alarak çok büyük bir tuzağa düşmüş, affedilemez bir hata yapmıştır. Oysaki Vatansız Para, Esad rejimini hiç devirmek istemedi. Suriye'yi istediği gibi şekillendirebilmesi için Esad

rejimine ihtiyacı vardı. Suriye'deki problemin ana sebebi Esad rejimiydi. O yüzden Esad rejiminin devam etmesi ülkenin istikrarsızlaştırılması için elzemdi.

Baba Hafız Esad, kansız bir darbe ile 03 Kasım 1970'de iktidarı ele geçirdikten sonra 2000 yılında ölene kadar bir daha iktidarı hiç bırakmamıştı. O öldükten sonra da yerine oğlu Beşar Esad geçti. Anlayacağınız, Suriye'de babadan oğula geçen bir krallık rejimi vardı. Siz buna diktatörlük de diyebilirsiniz. Yapılan seçimlerin tamamı uydurmadır.

THE GREATER MIDDLE EAST (KEMP, HARKAVY)

Büyük Ortadoğu Projesi. Kaynak: United World International

Ayaklanmanın başladığı Şubat 2011'e kadar geçen yaklaşık 40 yıllık sürede, ülkeyi Esad ailesinin etrafını saran küçük, ayrıcalıklı bir grup yönetiyordu. Yolsuzluk, rüşvet, adam kayırma, kanun tanımamazlık, kısacası keyfi yönetim, ülkede yaşayan tüm grupları isyanın eşiğine getirmişti. Zaten halkın %74 ile büyük çoğunluğunu oluşturan Sünni Müslümanlar defalarca isyan etmiş, bu isyanlar her seferinde kanlı bir şekilde bastırılmıştı. Fakat bu sefer iktidardaymış gibi görünen Nusayriler de (Arap Alevileri) rejime karşı isyanlardaydı; onlar da Sünni, Hristiyan ve Kürt kardeşlerinin yanında Esad rejimine karşı saf tutmuştu.

Diğer grupların da rejime karşı hoşnut olmamasının asıl sebebi, bu isyanın planlı bir şekilde hazırlanmış olmasıydı. ABD, 2004 yılında Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)'ni dünyaya duyurmuş, proje kapsamında Orta Asya'dan Kuzey Afrika'nın batı kıyılarına kadar uzanan 23 Müslüman ülkeye demokrasi getirileceğini açıklamıştı. Tabi doğal olarak bu esnada bazı ülkelerin sınırları da değişebilirdi. Ülkeleri örümcek ağı gibi saran sivil toplum örgütlerinin, proje kapsamında halkları isyana hazırlaması yaklaşık yedi yılı bulmuştu. Netice itibariyle sosyal medya üzerinden fitili ateşlenen "Arap Baharı", Tunus'ta başladıktan sonra Mısır, Libya derken Suriye'ye gelmişti.

BOP projesi, göz boyamak için ambalajına koyulan, insan hakları, özgürlük ve demokrasi gibi hedeflerin aksine tam bir istikrarsızlaştırma projesiydi. Çoğunluğu diktatörlükle yönetilen hedef ülkeler, demokrasi dayatılarak iç savaşa sürüklenecekti.

Bir ülkenin iç savaşa sürüklenebilmesi için iki temel şartın var olması gerekir: 1) Halkın hoşnut olmadığı diktatörün iktidardan gitmemek için direnmesi, 2) Güvenlik kuvvetlerinin, rejim yanlıları ve isyancı taraftarları olarak ikiye bölünmesi.

Örneğin, Arap Baharı dalgası Mısır'ı vurduğunda, Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'in istifa etmesi, yaşanması kaçınılmaz olan iç savaşı önlemiş, Mısır'da geçiş sancılı ama kansız olmuştur. Fakat Beşar Esad, koltuğunu bırakmak yerine direnmeyi seçince, ülkesini otomatikman bir iç savaşa sürüklemiştir.

Esad, her ne kadar direnmeyi seçmiş olsa da dış müdahale olmasaydı büyük olasılıkla yine iç savaş çıkmazdı. Çünkü Esad rejiminin halk tarafından devrilmesi kaçınılmazdı. Dış müdahaleyi tezgâhlayanlar bir anlamda Esad'ın imdadına yetişti. Dış müdahaleyi gören Nusayri ve Hristiyanlar, gelecek kaygısına kapılarak hemen Esad saflarına geri döndüler. Rejimin ayrıcalıklarından yararlanan elit Sünniler de mevcut imkânlarını kaybetmemek için Esad'ın yanında yer alınca iç savaş ortamı hazırlanmış oldu. Ezilen halkın çoğunluğunu oluşturan Sünniler, Müslüman Kardeşler Örgütü'nün yanında yer aldı, ordu, rejim yanlıları ve karşıtları arasında bölününce iç savaş kaçınılmaz oldu.

Suriye'ye Biçilen Kaftan

Vatansız Para'nın Suriye planını en açık şekilde dile getiren ABD eski dışişleri bakanı Henry Kissinger oldu. Yahudi asıllı Kissinger, 27 Ekim 2011 tarihinde İngiliz "The Daily Squib" gazetesine verdiği röportajda yaklaşan savaştan bahisle, "bu savaşta İsrail'in, mümkün olduğu kadar çok Arap'ı öldürmek için tüm gücü ve silahlarıyla savaşmak zorunda kalacağını ve her şey yolunda giderse Ortadoğu'nun yarısının İsrail'in olacağını söylüyordu."

İsrail'in Suriye'ye savaş açıp milyonlarca insan öldürmesi düşünülemez. Fakat Suriye'de iç savaşın çıkması ciddi sayıda ölümlerin yanı sıra korkunç bir göç dalgasını da başlatacaktı. Her iç savaş, dış ve iç göç olmak üzere iki türlü göçe neden olur. Dış göçte insanların bir kısmı ülkeyi tamamen terk ederek çoğunlukla komşu ülkelerde sığınmacı olarak yaşamaya başlarlar. İç göçte ise insanlar kendilerini güvende hissettikleri bölgelere yönelirler. Nusayriler ülkenin bir tarafında, Sünniler başka bir tarafında, Kürtler ise diğer bir tarafta yoğunlaşmaya başlar. Dış göçün yarattığı boşluğu kendisine avantaj sağlanan taraf doldurur. Bütün bunlar, ülkenin bölünüp parçalanmaya hazırlanması için gerek şartlardır. İşte Suriye'ye böyle bir kaftan biçilmişti ve bu kaderin gerçekleşebilmesi için Esad rejiminin mutlaka iktidarda kalması gerekiyordu.

Bu sırada Aydınlikçıların Şeyhi Doğu Perinçek ne diyordu hatırlayalım: *"Hafız Esad'ın Ortadoğu'da barış ve demokratik bir mirası olduğunu düşünüyorum. Yalnız diktatörlük olarak değerlendirmek eksiktir, yanlıştır. Halklara yakınlığı, demokrasi özünü vardır."*¹ Vay anasına sayın seyirciler Esad ailesi demokratikmiş! Alkışlayalım; ŞAK, ŞAK, ŞAK, yaşasın Esad!

¹ <https://www.aydinlik.com.tr/haber/dogu-perincek-ocalan-2000-ne-abd-ne-ab-cozum-icerde-tamami-141009>

Oded Yinon Planı²

Suriye'ye çizilen kaderi daha iyi anlayabilmek için İsraili stratejist Oded Yinon'un planını bilmemiz gerekiyor. Yinon, İsrail'in güvenliği için bölgede etnik ve mezhep kökenlerine dayalı yeni devletçikler kurulması ihtiyacını, 1982 yılında yayınladığı "1980'ler için İsrail Stratejisi (A Strategy for Israel in the Nineteen Eighties)" başlıklı çalışmasında açık açık vurguluyordu. Yinon'a göre, mevcut durumda İsrail "Arap denizi içinde yaşayan küçük bir ada" idi ve güvenliği kendisini çevreleyen bu denizin istikrarsızlığına bağlıydı. Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından sonra Ortadoğu'da kurulan devletlerin sınırları yapay olarak çizilmişti ve her bir devletin içinde etnik ve mezhep farklılıkları vardı. Bu farklılıklar kullanılarak, bölge ülkeleri bölünüp parçalanmalı ve birbirine düşman yapılmalıydı. Yinon, petrol zenginliği sebebiyle en güçlü konumda olan Irak'ın, güneyde bir Şii Devleti, Bağdat civarında bir Sünni Devleti ve kuzeyde bir Kürt Devleti olmak üzere üçe bölünmesini; Mısır'ın kuzeyde bir Hristiyan devleti olmak üzere merkezi otoriteden yoksun birkaç Müslüman devletçiğe bölünmesini; Suriye'nin kıyıya yakın bölgede bir Alevi Devleti, Halep'te ve Şam'da birbirine düşman iki Sünni Devleti ve bir de Dürzî Devleti olmak üzere dörde bölünmesini ön görmüştü. Planın özü, Ortadoğu'yu birbirine düşman etnik ve dinsel cemaat devletçiklerine bölmektir. İzlenecek strateji ise radikal İslami akımları desteklemektir. İşte Müslüman Kardeşler Örgütü bu sebeple beslenip büyütülmüş ve Suriye operasyonu öncesinde AKP hükümetinin kucağına koyulmuştu.

Başkasının Gücünü Kullanma Sanatı

Vatansız Para'nın İsrail ile birlikte yaptığı bu plan saat gibi işliyordu. Vatansız Para'nın bir ordusu yoktur. İsrail ise doğrudan savaşa katılamaz. O halde yapılacak tek şey, oyuna başka aktörleri dâhil ederek, onların gücünü birbirlerine karşı kullanmaktır. Her devlet içinde var olan kripto mekanizmanın asli görevi bu tezgâha yardımcı olmaktır.

Suriye üzerinde oynanan oyunu iki kollu terazi benzetmesiyle açıklamaya çalışalım. Terazinin bir kefesinde Esad rejimi diğer kefesinde muhalifler vardır. İç savaş çıktıktan sonra terazi hep dengede durmalıdır. Ne Esad ne de muhalifler kazanmalıdır. Bu sayede iç savaş uzadıkça uzayacak ve iç ve dış göç başlayarak ülke parçalanmaya hazırlanacaktır. İşte bu mantıkla dengenin devamı için mesela muhalifler kazanmaya başladığında ya Esad güçlendirilmeli ya da muhalifler zayıflatılmalıdır.

Bu denge oyununda AKP hükümeti ve dolayısıyla Türkiye, terazinin muhalefet kefesine koyulmuştur. Aynı kefeye koyulan diğer ülkeler, Katar, Suudi Arabistan ve Körfez Ülkeleridir. Terazinin karşı kefesine, Esad tarafına ise İran ve Rusya koyulmuştur. ABD ve İngiltere ise çift taraflı oynayarak denge oyununa ayar vermekle görevlidir.

Bu oyunda Türkiye, muhalefeti desteklemeseydi Suriye'de iç savaş çıkmazdı. Ama maalesef destekledik. Bu çok aptalca bir karardı. Oyuncular bilerek aptalca kararlar almazlar. Onlar verdikleri kararın doğru ve kendi ülkelerinin çıkarına olduğuna inandırılırlar. İşte Vatansız Para'nın "Başkalarının Gücünü Kullanma Sanatı" bu noktada devreye girer. Recep Tayyip Erdoğan, operasyondan yedi yıl önce BOP projesinin eş başkanı yapılmıştı. Esad rejimi

² <https://www.sunsavunma.net/tag/oded-yinon-planı/>

devrildiğinde Müslüman Kardeşler liderliğinde AKP hükümetinin bir kopyası Suriye’de iktidara gelecek ve ülke bir anlamda Türkiye’nin arka bahçesi olacaktı. Erdoğan sayesinde yeni Osmanlı doğuyordu. Türkler, eskiden olduğu gibi Sünni Müslümanların lideri olacaktı. İç savaşta Suriye bölünse bile Halep Merkezli kurulacak Sünni Müslüman devleti, Türkiye’nin himayesine girecek, bir anlamda Misak-ı Milli hayata geçmiş olacaktı.

Suriye iç savaşında harabeye dönen Emevi Camii. Fotoğraf: AP

İşte bu akılla Erdoğan’ın “İnşallah biz en kısa zamanda Şam’a gidecek Selahaddin-i Eyyubi’nin kabri başında Fatiha okuyacak ve Emevi Camiinde namazı da kılacağız” sözleriyle tuzağa balıklama daldık, yangına körükle giderek Suriye’deki ayaklanmayı iç savaşa çevirmeyi başardık.

Bu esnada Aydınlıkçılar ne diyordu hemen hatırlayalım: “Beşar Esad kim? Bugün Mazlumlar Dünyasının ön cephesinde, ismindeki Esad misali ABD emperyalizmine karşı arslanlar gibi savaşıyor. İnsanlığın yüreği onunla birlikte çarpıyor.”³ Sen neymişsin be Esad, alkışlayalım; ŞAK, ŞAK, ŞAK, yaşasın Esad!

AKP hükümeti artık oyuna dâhil olmuştu, Türkiye’nin bundan sonra geri dönüşü yoktu. AKP’yi frenleyecek bir mekanizmaya ihtiyaç vardı. Bu görev Aydınlıkçılara verilmişti. Aydınlıkçıların oyundaki rolü Esad rejimini Amerikan emperyalizmi ile savaşıyor gibi göstererek

³ <https://www.aydinlik.com.tr/haber/dogu-perincek-topunuzun-cani-cehenneme-tamami-154477>

meşrulaştırmak ve Esad'a destek çıkararak taraftar toplamaktı. Türkiye'deki bütün kesimler Esad rejiminin devrilmesi gerektiğini düşünseydi, AKP hükümetinin gizli kapaklı işler yapmasına gerek kalmazdı. Hatta iç savaşın başında Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK)'ni Suriye'ye sokarak çok kısa sürede rejim yıkılabilirdi. İşte Aydınlikçılar bu istikametın fren mekanizmasıydı.

Bu denge oyununda Türkiye'nin iç savaşa verdiği destek fazla gelmiş ve 2013 yılında Esad rejimi devrilme emareleri göstermeye başlamıştı. Hemen New York Times, Washington Post gibi Yahudi sermayeli Amerikan gazeteleri devreye girerek, "CIA'nın Türkiye'nin güney illerinde Suriyeli muhalifleri organize ettiğini" yazmaya başladılar. Bu sırada Aydınlikçılar da hemen devreye girdi, yayın organlarında New York Times ve Washington Post'un stratejisi doğrultusunda bağırmaaya başladılar: *"Bu kampları açanlar suç işlemişlerdir! Hatay sınırları içinde kurulan bu kampta yürütölen faaliyetler, bu kampta barındırılan kişilerin kimlikleri, kampta kalanların basına da yansıyan eylemleri Türk Ceza Kanunu'nun, "Devlete Karşı Savaşa Tahrik" suçunun düzenlendiğı 304. maddesine aykırıdır..."*⁴ gibisinden tonlarca yazı yazıp, televizyonlarında programlar yaptılar.

Hal böyle olunca CHP milletvekilleri bahse konu kampları ziyaret etmek istedi, ama izin verilmedi. Kamplarda gerekli düzenlemeler yapıldıktan sonra kapılar basına açıldı. Yani Türkiye'nin Suriyeli muhaliflere yaptığı silah, mühimmat ve askeri eğitim desteğı bizzat CIA ya da MOSSAD tarafından ifşa edilerek, desteğın belli bir sınırı aşması önlenmişti. Aydınlikçılara bu operasyonda New York Times ve Washington Post'a vokal yapma görevi verilmişti.

İsrail'in Gizli Müttelikleri Mollalar

Esad rejimi çok zayıftı, dış destek olmadan ayakta kalması mümkün değildi. İşte bu noktada İsrail'in en önemli mütteliklerinden bir tanesi devreye girdi. İran halkının 1979'dan beri iradesini gasp eden Mollalar, İran'da yaşayan Afgan sığınmacılar ve Şii nüfusuna sahip diğer ölkelerden topladığı Şii milisleri "Kudüs Gücü" olarak örgütleyip silahlandırdılar ve başlarına kendi askerlerini koyarak Esad rejimi saflarında savaşmak üzere Suriye'ye gönderdiler.

Tarihte İran hep İsrail'in en yakın mütteliklerinden birisi olmuştur. Şah Rıza Pehlevi döneminde İran, İsrail'in mütteliki ve bölgedeki jandarmasıydı. İran gizli servisi SAVAK'ı, İsrail gizli servisi Mossad eğitiyordu.⁵ İsrail'in amacı, kendisini kuşatan Arap devletlerini bu kuşatmanın arkasındaki mütteliklerle dengelemek ve zayıflatmaktı. Bir müddet sonra İsrail, Şah yönetimiyle Arap devletlerine yeterince tehdit oluşturamadığını fark etti. İran Şii, Arap devletleri ise çoğunlukla Sünni Müslömanlardan oluşuyordu. Fakat her birinin içerisinde Şii unsurlar da vardı. İran'da dini bir yönetimin iktidara gelmesi Şii-Sünni çatışmasını tetikleyebilirdi. İşte bu yüzden İran'da Ayetullah Humeyni'nin iktidara gelmesini en çok İsrail istedi.

Humeyni, 1979'da Paris'ten Tahran'a getirilirken CIA tarafından üç ayrı suikast planı tertip edilmişti. Şah'ın Generalleri ve ABD'li yetkililer tarafından tertiplenecek olan suikasti Mossad, Humeyni'nin adamlarına ihbar etmiş ve önlemişti. Bu manada Humeyni'yi iktidara İsrail getirdi

⁴ <https://www.aydinlik.com.tr/haber/mehmet-cengiz-kamplar-yasadisi-tamami-160046>

⁵ <https://www.odatv4.com/guncel/iste-belgelerle-israil-iran-gizli-iliskileri-ve-gizli-ittifaki--3004121200-23364>

demek çok da yanlış olmaz. Diğer yandan Humeyni'nin CIA ile olan bütün bağları, 1979'da ABD Tahran büyükelçiliğinin İranlı öğrenciler tarafından basılmasıyla ortaya çıkmıştı. Ele geçen belgeler Humeyni-CIA arasındaki ilişkiyi ortaya koyuyordu. Bu bağlantıları da örtbas eden, Humeyni'nin itibarını kurtaran yine Mossad idi.

Mollalar İran'da iktidara gelir gelmez rejim ihracı çalışmalarına başlamıştı. Bütün Müslüman ülkelere İran benzeri bir dini rejim dayatıyorlardı. Bu rejim ihracı çalışması Türkiye dâhil birçok Müslüman ülke için istikrarsızlık kaynağı idi. Ayrıca Molla rejimi, Irak, Bahreyn, Lübnan, Yemen ve Suriye gibi ülkelerde Şii nüfus üzerinden kendisine bir etki alanı oluşturmak istiyor, bu ülkelerdeki Hizbullah benzeri örgüt ve milisleri destekliyordu. İran'ın "Şii Hilali" oluşturmak şeklinde tarif edilen bu faaliyetleri otomatikman ilgili ülkelerde mezhep kavgasını ısıtıyor, istikrarsızlığın kapısını aralıyordu. İsrail'in istediği şey de işte tam buydu. Bu plan sayesinde İsrail, kendisini kuşatan Müslüman denizini istikrarsızlaştırma işini mezhep çatışması üzerinden Müslümanların kendilerine ihale etmişti. Bu oyunun başrolünde Mollalar vardı.

Şunu açıklıkla söyleyebiliriz; eğer bir gün İran'da Molla rejimi tehlikeye girerse, İsrail uçaklarını İran'ın nükleer tesislerini bombalamaya gönderecek ve yaptığı bu provokasyonla Molla rejiminin aşınan halk desteğini yeniden tesis edecektir. Bu arada Molla rejimi de uçakların hedeflerine kazasız ulaşması için gerekli boşlukları yaratır. Siz hiç merak etmeyin!

İşte bu denklem çerçevesinde Molla rejimi, Esad'ı iktidarda tutmak için askerlerini Suriye'ye göndererek İran halkının canını, malını ve parasını ortaya koymuştur. İran halkının ise bu projede İsrail'e hizmet ettiğinden haberi bile yoktur. Molla rejiminin desteği olmasaydı Esad rejimi kısa sürede devrilmiş olur, Suriye tek parça kalır, bu kadar insan ölmez ve insanlar evinden yurdundan olmazdı.

Peki, bizim Aydınlıkçılar İran'ın Esad rejimine verdiği desteği nasıl karşıladılar dersiniz? İran'daki Molla rejiminin Amerikan düşmanı olması, Aydınlıkçıların bu çağ dışı dini rejimi desteklemeleri için yeterli bir sebeptir. Şu Amerikan düşmanlığı ne güzel bir maskedir, kripto Aydınlıkçıların yaptığı operasyonları gizlemekte, çevrelerine topladıkları müritleri uyutmaya yetmektedir.

Aydınlıkçılar İran'ın Suriye'deki varlığından hiç söz etmezler. Tek söyledikleri şey, Türkiye'nin İran ile iş birliği yapmasıdır. Ama bu noktada da İran'daki Molla rejimini hiç ağızlarına almazlar. Dikkat edin ne zaman İran'da Molla rejimine karşı bir halk hareketi olsa Aydınlıkçılar hemen ayaklanmanın arkasında CIA ve Mossad'ın olduğunu yazar, Molla rejiminin önüne ilk onlar yatarlar. ŞAK, ŞAK, ŞAK, yaşasın Mollalar! Oysaki Molla rejimi, İsrail'in en büyük güvencesidir. Müslümanlar arasında mezhep savaşının ortadan kalkması İsrail'i çok zor durumda bırakır. Devletin laik olması mezhep çatışmasının önündeki en büyük engeldi. O yüzden bütün İslam ülkelerine siyasal İslam'ı dayadılar. Projenin arkasında Vatansız Para ve İsrail vardır.

Cihatçı Belası

İç savaşa geri dönelim. Mollaların Suriye'ye Şii milisleri göndermesiyle işler iyice kızışır. Türkiye, Suriye Ordusundan ayrılan askerler yardımıyla Özgür Suriye Ordusu'nu (ÖSO) kurmuş, bu vekâlet savaşçıları üzerinden Suriye'ye müdahale etmektedir. Parasal desteği ise

Katar sağlamaktadır. Bakın para önemli, para olmadan vekâlet savaşı yürütülemez. Bu noktaya tekrar değineceğiz.

İran'ın devreye girmesi dengeleri değiştirdiği için Şii İran'dan tehdit algılayan Suudi Arabistan liderliğindeki körfez ülkeleri de Suriyeli isyancılara destek vermeye başlarlar. Bu esnada Libya'daki iç savaşta Kaddafi devrilmiştir. Libya ordusunun silah depolarından alınan silahlar ve Libya'da savaşan cihatçı savaşçılar Türkiye üzerinden Suriye'ye sokulmaya başlar. AKP hükümeti selefi cihatçı savaşçıların Suriye'ye sokulmasına göz yumar. Yaptığı hatanın farkında değildir. Bu hata Suriye'de desteklediği Sünnilerin geleceklerini kaybetmesine sebep olacaktır. İşin daha da kötüsü, iç savaşın ilerleyen yıllarında işleri bitince ait oldukları ülkeler tarafından geri kabul edilmeyen bu yabancı savaşçılar en büyük tehlikeyi Türkiye için oluşturacaktır.

Yabancı savaşçıların Suriye'ye sokulması, ülke halkının haklı isyanı ve devrim çabasını ellerinden almıştır. Bir süre sonra Suriye, dış güçlerin birbiriyle mücadele ettiği bir vekâlet savaşı alanına döner. Suriye'yi bölünmeye götürecek iç ve dış göç hareketleri böylece tetiklenmiş olur.

İsrail Özel Kuvvetleri IŞİD'in Göç Tezgâhı

Her şey İsrail'in çıkarları doğrultusunda Vatansız Para'nın planladığı şekilde gitmektedir. Rusya da iç savaşın ilk gününden beri var gücüyle silah, mühimmat ve parasal destek ile Esad rejiminin arkasında durmaktadır. Bu noktada ülkeye sokulan cihatçı savaşçılara silah ve mühimmat desteği yapmak gerekmektedir. Türkiye, Suriyeli muhalif guruplara her türlü desteği vermekte, ama bölgeye dış güç olarak sokulan cihatçı savaşçılara destek vermekten çekinmektedir. Hemen ABD devreye girer, 2014 yılında "eğit-donat" programı başlatılır. Kırşehir'de kurulan ÖSO kamplarında savaşçılar eğitilecek ve silahlandırılarak Esad rejimine karşı savaşmak üzere ÖSO'nun saflarına katılacaktır. Daha sonra bu program çerçevesinde yetiştirilen savaşçıların El-Nusra gibi daha çok Suudi Arabistan tarafından desteklenen cihatçı selefi gruplara katıldığı anlaşılır.

İç savaşın en kızıştığı noktada, 2014 yılında Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) isimli bir örgüt ortaya çıkar. ABD eski başkanı Trump örgütün Obama döneminde Dışişleri Bakanı Hillary Clinton tarafından kurulduğunu kamuoyuna açıklamıştır. İşin içinde CIA'nın yanı sıra İngiliz İstihbaratı ve Mossad da vardır. IŞİD, Suriye ve Irak'ta yaşayan Sünni Müslümanların hoşnutsuzluğundan yararlanarak kurulmuş bir örgüttür. Irak'ta yıllarca iktidar olmanın avantajını taşıyan Sünni Araplar, Saddam'ın devrilmesi sonrası her şeylerini kaybetmiştir. Suriye'deki Sünniler ise 40 yıldır devam eden Esad rejimi sebebiyle toplumun alt katmanlarına itilmiş ve ezilmektedir. İşte bu açlığı hisseden üst akıl, Sünni Araplara bu istekleri üzerinden bir tuzak kurar.

IŞİD, bölgedeki Sünni Araplara, Irak'ın batısında Musul ve Anbar hattı ile Suriye'nin doğusunda Haseki ve Deyrizor hattı arasında büyük bir Sünni Arap devleti kuracağını vaat eder. İç savaş sebebiyle korumasız olan halk, hemen bu yalana kapılır ve IŞİD'in peşine takılır. Fakat IŞİD'in başındakiler, çoğunlukla ülke dışından gelmiş selefi cihatçı savaşçılardır. IŞİD liderlerinin gerçek kimliği hiçbir zaman bilinmez. Liderler hep takma ad kullanır. Yer

altında saklanır, hiç gün yüzüne çıkmazlar. Zaman zaman IŞİD liderinin öldüğü haberleri basında yer alır, ölenin yerine hemen bir başkası geçer. O da takma isim kullanır, onu da kimse görmez, gerçek kimliğini bilmez. Anlayacağınız, IŞİD militanlarına kimin emir verdiği belli değildir. Ya da daha açık yazacak olursak; örgüte emir verenler, perde arkasındaki batılı istihbarat örgütleridir. Yarattıkları hayali liderler üzerinden örgütü kontrol ederler. İşte bu sayede Irak ve Suriye’de kurulan örgüt, kısa sürede Avusturalya’dan, Paris’e kadar geniş bir coğrafyada operasyon yapma yeteneğini kazanmıştır.

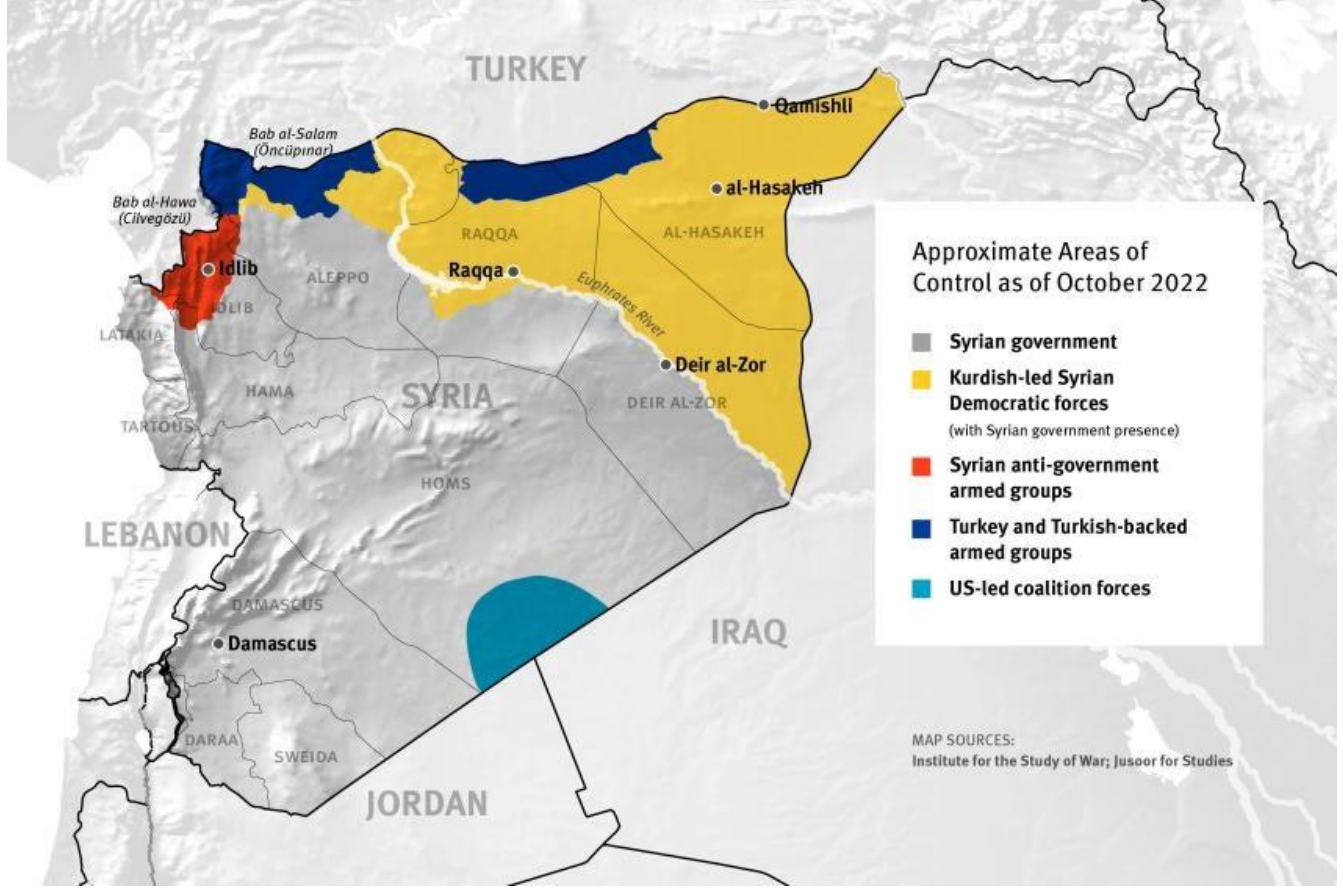

IŞİD savaşçıları. Fotoğraf: CNN BUSINESS

IŞİD, Suriye’de piyasaya sürülür sürülmez, hak iddia ettiği coğrafyada Sünni olmayanları kesmeye başlar. Katliam görüntüleri o kadar profesyonelce çekilir ki dünya kamuoyu bu tezgâhı yutar. Turuncu tulum giydirilmiş kurbanlar, siyahlar içinde yüzü görünmeyen IŞİD cellâtları tarafından katledilmektedir. IŞİD’in kontrol ettiği köy, kasaba sayısı artıkça yeni görüntüler küresel medyaya servis edilir, dünya kamuoyu tezgâhlanan sürgün operasyonuna hazırlanmaktadır.

Bu katliam görüntüleri üzerine ABD hemen devreye girer, IŞİD’e yönelik hava operasyonlarına başlar. İç savaşın başlamasıyla birlikte Suriye’de Kürtler de kendi örgütlerini kurmuştur. Demokratik Birlik Partisi - PYD ve onun silahlı gücü Halk Savunma Birlikleri - YPG her geçen gün kontrol ettiği alanı genişletmektedir. PYD/YPG, Irak sınırından başlayarak Türkiye-Suriye sınırına paralel Akdeniz istikametinde kantonlar kurmaya başlar. ABD Hava Kuvvetleri, IŞİD ile mücadele ediyor kılıfı altında köy ve kasabaları bombalayarak halkı göçe zorlamaktadır. Halkın boşalttığı yerleri ise PYD/YPG doldurur. Bu sırada PKK da PYD/YPG’ye eklenir.

Bütün bunlar olurken başbakan koltuğunda oturan Ahmet Davutoğlu, Türkiye’de sığınmacı sayısının artmasıyla birlikte BM’nin olaya müdahale edeceği ve BM liderliğindeki uluslararası askeri gücün Esad rejimini devireceği düşüncesiyle sınır kapılarını ardına kadar açar, Suriyeli sığınmacıları Türkiye topraklarına doldurur. Türk halkı, Müslüman kardeşlerine yardım ediyor inancıyla kandırılırken aslında İsrail’in projesine yardım edildiğinin farkında bile değildir.

Suriye, Ekim 2022 kontrol bölgeleri. Kaynak: Human Rights Watch

Kürt Koridoru

16 Haziran 2015’te Tel Abyad’ın, PYD/YPG tarafından IŞİD’in elinden alınmasıyla Cezire ve Ayn el-Arap (Kobane)’taki Kürt kantonları birleştirilerek coğrafi devamlılık sağlanır. Kürt kantonları Hatay’a dayanmak üzeredir. Nihayet Türkiye kurulan tuzağa uyanır. Bölgede kurulacak Kürt görünümlü yeni Yahudi devletinin Akdeniz’e çıkış kapısı açılmaya çalışılmaktadır. Erdoğan hükümeti koridoru kesmek için hemen askeri operasyon yapmak ister. Ancak 07 Haziran 2015 seçimleri yeni tamamlanmış ve henüz hükümet kurulamamıştır. Davutoğlu başbakanlığındaki geçici hükümet TSK’dan Suriye’ye müdahale etmek için hazırlık yapmasını ister. Fetöcüler o dönemde TSK içinde etkindir ve hükümetten siyasi direktif vermesini talep ederek operasyona direnirler. Gerçekten de askeri bir harekât planının yapılabilmesi için siyasiler tarafından harekâtın çerçevesinin çizildiği bir siyasi direktif verilmesi gerekmektedir. Geçici Davutoğlu Hükümeti, bu direktifi yazılı olarak Genelkurmay’a verir ve sonunda bir harekât planı hazırlanır. Erdoğan bir an önce operasyonun başlamasını

istemektedir. Ama TSK, seçimin yenilenme kararı alınması sebebiyle geçici hükümet varken ciddi savaş tehlikesi olan bir operasyon yapılamayacağı gerekçesiyle yine ayak direr.

Türkiye o tarihte gözü karartmıştır. ABD'ye rağmen Suriye'ye girecektir. Türkiye'nin operasyonunun sadece Kürt koridorunu kesmekle kalmayıp kuvvetle muhtemel Esad rejimini de devirme ihtimali vardır. Çünkü bölgede Türkiye'nin hava gücünü durdurabilecek hiçbir kuvvet yoktur. Türkiye'nin savaş uçakları ve SİHA'ları, Esad rejimi, PYD/YPG/PKK ve IŞİD'i ezip geçecek kuvvettedir. ABD veya Avrupalı ülkeler de Türkiye'nin bu operasyonuna karşı pek bir şey yapamazlar. Çünkü NATO üyesi Türkiye ile müttefikmiş gibi görünmektedirler. Bir müttefike açıktan silah çekemezler. Zaten askerlerini, uçaklarını ve hava savunma sistemlerini yerleştirecek güvenli bir alan da yoktur bölgede. Derken Putin imdada yetişir. Türkiye seçimleri yenileme sürecine girmişken, 30 Eylül'de Rus Hava Kuvvetleri intikallerini tamamlar ve Suriye'de operasyona başlar. Rus avcı uçakları ve S-300/400 hava savuma füzeleri Suriye semalarını koruma altına almıştır. Artık Türkiye'nin Rusya'dan izin almadan sınırı geçmesi pek mümkün değildir. Böylece Türkiye'nin Suriye operasyonu durdurulur ve Esad rejimi Rusya'nın desteğiyle ayakta tutulur.

Ama bu sırada çok ilginç şeyler de olur. 10 Ekim 2015 Pazar günü Amerikan uçakları Halep şehrini besleyen en büyük elektrik santralini bombalayarak çevresiyle birlikte yaklaşık 4 milyon insanın yaşadığı Halep'i karanlığa gömer. Arkasından Fransa, 13 Kasım 2015'de Paris'te altı noktada gerçekleşen saldırıları IŞİD'in planladığını iddia ederek IŞİD'i vurmak bahanesiyle BM kararı veya Suriye hükümetinin bir çağırısı olmadan ülkeyi bombalamaya başlar. IŞİD'in kalesi olarak adlandırılan Rakka kentini hedef alan Fransız uçakları, stadyum, müze, hastane gibi sosyal tesislerle, hayati öneme sahip elektrik ve su altyapısına taarruz etmektedir. Fransız Hava Kuvvetleri, şehri sadece teröristler için değil, herkes için yaşanmaz hale getirmektedir. Artık her şey çok açıktır. ABD ve müttefikleri IŞİD ile mücadele kılıfı altında bölgede yaşayan Sünni Arapları Türkiye'ye göçe zorlamakta, Kürt kantonlarına alan açmaktadır. Bütün bunlar Suriye'yi parçalamaya yönelik operasyonlardır. Enerjiye muhtaç Fransa, Kuzey Irak'ın enerji kaynaklarını Suriye üzerinden Akdeniz'e çıkarma niyetiyle var gücüyle bu amaca hizmet eder.

IŞİD, adında geçen; Irak ve Şam arasında bir Sünni İslam devleti kurmak için yaratılmış bir örgüt değildir. Bunun tam aksine, bu bölgede kurulabilecek bir Sünni Arap devletinin önüne geçmek için Mossad ve CIA aklıyla tasarlanmış bir örgüttür. IŞİD, bir anlamda İsrail'in özel kuvvetleri görevini yapmaktadır. Oded Yinon planında bile Suriye parçalandığında bölgede iki adet Sünni Müslüman devletin ortaya çıkacağı yazmaktadır. Bu planın aksine IŞİD sayesinde, Sünni Müslümanlar ülkelerinden göçe zorlanarak bu ihtimal ortadan kaldırılmış, yaklaşık yedi milyon insan dış göçe, bir o kadarı da iç göçe tabi tutularak kripto Yahudilerin liderliğindeki Kürt kantonlarına alan açılmıştır. Esad rejimi ve çevresindeki yiyiciler ise Suriye'den kendilerine bırakılandan memnundur.

Türk Hava Kuvvetlerini durduran Ruslar, ABD ve Fransız Hava Kuvvetleri Suriye'nin kuzeyinde bu sürgün ve insansızlaştırma operasyonunu yaparlarken ne yaptı dersiniz? Hiç. Kollarını bile kıpırdatmadılar. Çünkü onlar da PYD/YPG'nin dostu, IŞİD'in düşmanıydılar. Ayrıca Putin, Esad rejiminin kucağına oturmasından çok memnun olmuştu.

Peki, bizim Aydınlikçılar, Rusların Esad rejimini desteklemeye gelmesini nasıl karşıladı dersiniz? “Esad, Mustafa Kemal gibi emperyalizm karşısında bağımsızlık savaşı vermektedir. Emperyalizme karşı verilen bu mücadeleden Putin de doğru cephede saf tutmuş ve kahraman Esad’a omuz vermiştir.”

Eee 4,5 milyon mülteci bize girdi onu ne yapacağız birader?

ŞAK, ŞAK, ŞAK yaşasın Esad. ŞAK, ŞAK, ŞAK kahraman Putin. ŞAK, ŞAK, ŞAK, en büyük Mollalar.

Bu Aydınlikçılarda hiç utanma yok!

Avrupa Birliği Kazığı

Suriye iç savaşının zirveye ulaştığı 2015 yılında Türkiye’ye yönelen sığınmacı akınında patlama yaşanır. Suriye’den kaçanlar Türkiye’de kalmaktansa Avrupa’nın yolunu tutmak istemektedir. Alman Şansölyesi Angela Merkel liderliğinde Avrupa Birliği (AB) hemen devreye girer. AKP Hükümetine 3 milyar Avro “rüşvet” teklif ederler. Türkiye, Avrupa’ya yönelen mülteci akını durduracak, bunun karşılığı olarak da AB, Türkiye’ye sığınmacıları barındırması karşılığı 3 milyar Avro yardım yapacaktır. Ayrıca Türk vatandaşlarına vize serbestisi tanınacaktır. Arkasından da 2016 Mart ayında Başbakanımız Davutoğlu, büyük bir mutluluk içinde AB ile geri kabul anlaşmasını imzalar. Bu anlaşmaya göre Türkiye, Yunanistan’a yasa dışı yollardan geçen mültecileri artık geri kabul edecektir.

Tarihi Anlaşma. Kaynak: Vocal Europe

Yapılan bilimsel araştırmalara göre bir ülkeye gelen sığınmacılar, 5 yıl ve üzerinde o ülkede kaldıklarında yeni bir hayat kurdukları için bir daha ne kendi ülkelerine geri dönmek ne de bir başka ülkeye gitmek istemektedir. Anlayacağınız AB, 3 milyar avro cebimize para sıkıştırarak

4,5 milyon sığınmacıyı bize kakalamıştır. Vize serbestîsi vaadi de bir süre sonra unutulur gider.

Bu sırada Aydınlıkçıların Şeyhi Doğu Perinçek, değişik kesimlerden de temsilcileri içine kattığı 13 kişilik bir heyet ile Şam'da Esad'a destek ziyareti yapmaktadır. 04 Mart 2015 tarihinde gerçekleşen görüşmede Perinçek; *"Suriye'nin terörle mücadeleye karşı insanlığın cephesi olduğunu belirterek, Suriye halkı ve Beşar Esad'a birlik ve beraberliğimizi ifade etmek için geldik"* demektedir. Perinçek, Esmâ Esad'ın çağdaş kadını temsil ettiğini vurgulayarak, Beşar Esad ve eşine özel olarak saygılarını sunmaktadır. Esad'ın en sıkışık olduğu bu dönemde Şam'a yapılan bu destek ziyareti rejime ilaç gibi gelmiştir. Türk kamuoyuna Esad'ın devrilmeyeceği, iç savaşın bir süre sonra biteceği ve sığınmacıların kısa süre sonra evlerine geri döneceği algısı oluşturulur. Aydınlıkçıları tebrik ediyoruz. ŞAK, ŞAK, ŞAK yaşasın Esad!

Arap Arap'ı Sevmez Acaba neden?

Suriye iç savaşı kaynaklı mülteci krizinde çok ilginç bir nokta daha vardır. Ülkelerinden kaçan Suriyelileri ne Suudi Arabistan ne Katar ne de diğer Körfez Ülkeleri sığınmacı olarak kabul etmektedir. Oysaki bu ülkelerin halkları Suriye halkı ile aynı etnik kökenden gelmekte ve aynı dili konuşmaktadır. İşin garibi, Körfez Ülkelerinin tamamında Pakistan, Hindistan, Malezya ve Filipinler gibi ülkelere gelen çok sayıda yabancı işçi çalışmaktadır. Örneğin yaklaşık üç milyon kişinin yaşadığı Katar'da Katarlıların nüfusu 350 bin civarında iken, nüfusun geri kalanını yurt dışından gelen işçiler oluşturmaktadır. Anlayacağınız Körfez Ülkeleri, bu kadar çok sayıda yabancı işçi çalıştırırken onların yerine Suriyeli soydaş ve dindaşlarını istihdam etmeyi düşünmemiştir. Ama bu arada Suriye'de yaşanan iç savaşı var güçleriyle para ve silah vererek körüklemekten de geri durmazlar. Ne de olsa göçün hedefinde kendileri değil Türkiye vardır.

Türkiye'nin Tampon Bölge Kurma Çabaları

AKP Hükümeti, tuzağa düşürüldüğünü anladıktan sonra Türkiye'ye yönelen göçü durdurmak için sınıra paralel 30 km derinliğinde bir tampon bölge oluşturarak gelen sığınmacıları buraya yerleştirme niyetine girer. Sözde müttefikleri ABD ve AB ülkelerine yalvarır ama bir türlü olur alamaz. Bu sırada sözde müttefikler, aynı bölgede Kürtler için korumalı bir bölge oluşturmaktadır. Eş zamanlı olarak Astana Süreci de başlamıştır. Bu platformda Suriye'ye asker gönderen Rusya ve İran aktif rol alırlar. Türkiye, bu iki ülkeyi yanına alarak sözde batılı müttefiklerine karşı bir denge arayışına girer. Ama ne yazık ki onlar da Ankara'nın tampon bölge oluşturma niyetine karşıdır. Sonunda beka tehdidi algılayan Türkiye, herkese rağmen Barış Pınarı, Zeytin Dalı ve Fırat Kalkanı isimli operasyonlarla Suriye sınırını geçerek Kürt kantonlarının Hatay sınırına dayanmasını önler ve küçük de olsa sığınmacılar için bir tampon bölge oluşturmayı başarır.

Bir süre sonra iç savaş çıkmaza girmiş sönümlenmeye başlamıştır. Kürtler, Suriye'nin kuzey doğusunda nüfusa oranlarının çok çok üzerinde büyük bir toprak parçasını kontrol altına alırlar. Bu bölgeden Araplar göçe zorlanmasına rağmen yine de Kürtlerin oranı bölgede yaşayan halkın yarısını geçmemektedir. Sünni aşiretlerle iş birliği yaparak PYD adında bir öz yönetim kurarlar. Esad rejimi, Rus ve Mollaların yardımıyla Şam-Halep-Lazkiye üçgeninde

kontrolü sağlar. Harita çizme işi tamamlanan IŞİD ortadan kaybolur, yurt dışından gelen selefi cihatçı savaşılar İdlip civarına sıkışır kalır. Türkiye, Afrin - Ayn El Arap hattında küçük bir güvenli bölge oluşturmuş, bölgenin kontrolünü ÖSO yardımıyla güç bela sağlamaktadır.

Bu oyunda Esad rejimi ayakta kalmış, Kürtlerin kontrolündeki bölge ise dünya tarafından tanınmıştır. Esad'a besledikleri hoşnutsuzluk yüzünden ayaklanan Sünni Araplara ise hiçbir şey kalmaz. Yedi milyon kadarı ülkeyi terk etmek zorunda kalmış, bir o kadarı da ülke içinde yer değiştirmiştir.

Esad rejimi çeşitli aralıklarla ülkeyi terk edenlerin, tanınan sürede geri dönmeleri halinde, mallarına el koyulacağı yönünde kanunlar çıkararak bu malları müsadere etmiştir. Yaşanan büyük iç göç sebebiyle, birçok kimse ülkeyi ve yaşadığı yeri terk edenlerin evlerinde yaşamakta arazi ve iş yerlerini kullanmaktadır. Mallar, evler, araziler el değiştirmiş kimin neye sahip olduğu bilinmez hale gelmiştir. Bu durum, yurt dışına gidenlerin ülkeye dönmelerinin önündeki en büyük engellerden bir tanesidir.

Kuklaların Oyunu

Oyundaki bütün piyonlar görevlerini layıkıyla yerine getirmiştir. Yeni Osmanlı ve misak-ı milli hayali ile kandırılan Türkiye, ayaklanmanın iç savaşa dönüşmesine büyük katkıda bulunmuştur.

Şii hilali uğrunda Irak ve Suriye üzerinden enerji kaynaklarını boru hattıyla Akdeniz'e ulaştırabileceğini uman İran, Lübnan'daki Hizbullah üzerinden İsrail'i de tehdit edebileceği umuduyla ekonomisinin kıt kaynaklarını ve askerinin kanını Suriye topraklarına dökmüştür.

Ruslar Akdeniz'de bir liman sahibi olma uğruna oyuna katılmış ve kendilerine Ukrayna savaşında lazım olacak çok sayıda askeri teçhizat, silah ve mühimmatı Suriye'de heba etmiştir.

Terazide denge kurma vazifesi gören ABD ve İngiltere, politik hamlelerle piyonların hareketlerini yönlendirmiştir.

Aç gözlü Fransa sömürgecilik özlemiyle en az IŞİD'in yaptığı kadar kan dökmüş ve uluslararası itibarını kaybetmiştir.

Sonuçta başkalarının gücünü kullanan İsrail, piyonların yardımıyla Suriye'de arzu ettiği tabloyu üç aşağı beş yukarı çizmiştir. Kandırma ve başkalarının gücünü kullanma sanatı işte budur.

Esad'ı Seven Dikenine Katlansın

Bu oyunda kriptu Aydınlikçılarının rolü ise Suriye rejimine destek çıkmak ve Türkiye'de Esad sever bir kitle oluşturmaktır. Ve bunu başardılar. Fakat şunu unutmayalım; Suriye'deki sorunun ana sebebi, Esad ailesi liderliğindeki oligarşik rejimdir. Bu çağ dışı rejim yıkılmadan Suriye'ye istikrar gelmesi, hele hele ülke bütünlüğünün sağlanması kesinlikle mümkün değildir.

Türkiye'yi ilgilendiren en önemli sorun ise sayıları 4,5 milyonu geçen Suriyeli sığınmacılardır. Esad rejimi devrilmeden bu sığınmacılar ülkelerine kesinlikle geri

dönmeyecektir. Esad rejiminin yıkılması, sığınmacıların ülkeye geri dönmelerinin önündeki en büyük tehdidi ortadan kaldıracaktır. Ayrıca rejim değişikliği ülkede yeni bir paylaşım mücadelesinin kapılarını aralar. Siyasi, ekonomik ve askeri alandaki kartlar yeniden dağıtılacaktır. Bu paylaşımdan pay alma fırsatı sığınmacıların ülkelerine geri dönme isteğini artıracaktır. Eğer Esad rejimi seçimle devrilirse bu geçiş çok daha kolay olur. Bu yüzden Esad'ı kesinlikle meşrulaştırmamak gerekmektedir. Kripto Aydınlikçılarının gazına gelerek Esad şakşakçılığı yapmak çok bir büyük hatadır. Esad'ın varlığı Suriye'deki kripto Kürt yapılanmasına alan açmakta, İsrail'in vaat edilmiş topraklar hedefine ulaşmasına hizmet etmektedir.

Türkiye'nin Suriyeli sığınmacıları içinde eritmesi kesinlikle mümkün değildir. Hiçbir ülke bu büyüklükteki bir göçü hazmedemez. Üstelik Esad ile el sıkışılması durumunda Türkiye, en az bir milyon daha göç alma tehlikesi ile karşı karşıya gelecektir. Esad rejimi, Ankara ile el sıkışmak için TSK'nın Suriye topraklarından çekilmesini ve ÖSO'ya verilen desteğin kesilmesini şart koşmaktadır. TSK bölgeden çekilir ve ÖSO'ya verilen destek kesilirse İdlip, Halep ve Afrin eksenini yeniden kontrol altına almaya çalışacak rejim güçlerinden kaçan insanların göçünü kim önleyecek? Hele hele İdlip civarında bulunan 30-40 bin selefi cihatçı Türkiye topraklarına gelirse ne olacak? Bu sığınmacı potansiyeli sayesinde gelecekte Türkiye için planlanan iç savaşın önüne kim geçecek?

Aydınlikçılarının Şeyhi Doğu Perinçek, "Esad ile Erdoğan el sıkışmalıdır" diyerek, İdlip'deki cihatçılarla birlikte bir milyon sığınmacı daha Türkiye'ye girsin demek istemektedir. Bu kriptolar Türkleri hâlâ bu kadar aptal mı zannediyorlar? Bence uyanmalılar, Mehmet'in gözü açıldı artık. Bizi salak yerine koydukça kendileri deşifre oluyorlar, haberleri yok.

Evet, Suriye iç savaşının başında büyük hatalar yaptık. Yapmasaydık iyiydi ama oldu bir kere. İnsanların günahı olur ülkelerin günahı olmaz. Uluslararası siyaset sisteminin temellerini attığı kabul edilen Cardinal Richelieu'nün ünlü bir lafı var: Richelieu; "İnsan ölümsüzdür; kurtuluşu bu dünyadan sonradır. Devletler ise ölümsüz değildir; kurtuluşu ya şimdi sağlanır veya hiçbir zaman." der. Başka bir deyişle, devletler doğru olanı yaptıklarından dolayı başka bir dünyada ödüllendirilmezler; gerekeni yapabilmek için güçlü olduklarında ve gerekeni yaptıklarında ödüllendirilirler.⁶ Dolayısıyla Suriye meselesinde varsa bir günah, Erdoğan ile Davutoğlu'na aittir. Türkiye'yi ve Türk milletini ilgilendirmez. Bu saatten sonra duygusal davranamayız. Yok, Esad iyiymiş! Yok, o Sünni imiş beriki Şii imiş! Kütlerin de hakkı varmış falan bizi hiç ilgilendirmez. Biz olaylara etnik ve mezhep kimliğimiz üzerinden bakamayız. Türkiye'nin geleceğini düşünmek mecburiyetindeyiz. Bu yüzden Esad'ın mutlaka seçim yoluyla iktidardan gitmesi gerekmektedir. Bu mesele Esad'ı sevip sevmeme meselesi değildir. Bu noktada Türk halkının, kime oy verirse versin Esad'ın seçim yoluyla gitmesi konusunda hem fikir olması gerekir. Bu olduğu takdirde Esad meşruiyetini yitirecek ve iktidardan gitmesi daha kolay olacaktır. İşte Aydınlikçılarının görevi Türkiye'de herkesin Esad'ın meşru bir lider olmadığı ortak kanısına varmasını önlemektir.

⁶ Henry Kissinger, "Diplomasi", Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Mart 2000, S-46

Şunu da açıkça söyleyelim, geldiğimiz noktada Türkiye'nin askeri güç kullanarak Esad rejimini devirmesi mümkün değildir. O ortam çoktan geride kaldı. Suriye muhalefeti eridi bitti. Erdoğan Hükümeti oyuna girerken çok temel bir hata yaptı. Vekâlet savaşları para ile yapılır. Bütün savaşlarda para çok önemlidir ama vekâlet savaşında daha da önemlidir. Çünkü vekiller para olmadan savaşmayacağı gibi parayı veren tarafa da kolaylıkla döner ve seni de satarlar. Suriye'de giriştiğimiz vekâlet savaşında şimdiye kadar ÖSO'yu, yani vekâlet savaşçıları Katar gibi ülkeler üzerinden aktarılan paralar ile besliyorduk. Şimdi para akışı kesildi. Türkiye'de de para yok. Durum bizim açımızdan zorlaşmaya başladı. Vatansız Para, vekâlet savaşı için Türkiye'ye aktarılan paranın kesilmesini sağlayarak AKP Hükümetini Esad rejimi ile görüşmeye zorluyor. Niyeti; Erdoğan'ı mağlup göstererek, zafer kazandı edasıyla Esad'ı meşrulaştırarak rejimi devam ettirmektir. Çünkü Suriye'yi parçalamak için sorunun baş kaynağı Esad rejimine hâlâ ihtiyaçları var.

Sonuç

Suriye olayından alacağımız üç önemli ders var: 1) Başkasının parası ile kesinlikle bir daha vekâlet savaşına girilmemelidir. Benzer hata Libya'da da yapılmıştır. Sonucu benzer olacaktır. 2) Aydınlikçılar takip ederek Vatansız Para'nın niyeti analiz edilebilir. Türkiye'de sığınmacıların ülkelerine geri dönmesini iki grup istemez; biri PKK diğeri Aydınlikçılardır. 3) Amerikan düşmanlığı Aydınlikçıların operasyonlarını gizlemek için kullandıkları en büyük kamuflaj aracıdır. Aydınlikçılar ABD'ye karşı savaş verdikleri gerekçesiyle Suriye'deki Esad ve İran'daki Molla rejimlerini desteklemektedir. Her iki rejim de İsrail'in çıkarlarına hizmet ederken Türkiye'ye tehdit teşkil etmektedir. Bu noktada Aydınlikçılar Vatansız Para ve İsrail'in yanında Türkiye'nin karşısında saf tutmaktadır.

Esad, ülkesini sömüren bir gurup çetenin çıkarları uğruna iktidarda kalmak isteyerek, Suriye'yi iç savaşa, insanlarını ölüme ve yokluğa sürüklemiştir. Her kim ki Esad rejimini meşru görür ve bu kanlı diktatörün iktidarda kalmasını hoş karşılarsa, o kimse, Türkiye'deki sığınmacıları da hoş görmeli ve onları da bağrına basmalıdır! Her birinin evine en az bir sığınmacı koymak gerekir.

Şu hususu da hiç aklımızdan çıkarmamalıyız: Sığınmacı sorunu büyüdükçe aynı oranda yabancı düşmanlığı da artacaktır. Eğer sığınmacıların önemli bir kısmını ülkelerine geri gönderemezsek ki öyle görünüyor, zamanla Türkiye'de yabancı düşmanlığı tırmanacaktır. Türkler arasında artacak olan yabancı düşmanlığı, sığınmacı grubunun entegrasyonunu engellerken, onlarda da Türk düşmanlığına sebep olacaktır. Bu denklem sığınmacıların birlikte hareket ederek ciddi bir güç teşkil etmelerini sağlayacaktır. İşte Türkiye'de iç savaş planı kuluçkaya bu denklem üzerinden yatırılmaktadır. Hele hele bir de İdlip'teki cihatçıları içeri alırsak işte o zaman ayağımıza değil kafamıza sıkılmış oluruz. Bu denklemi bozmanın tek yolu Esad rejiminin seçimle yıkılmasıdır.

Siz Aydınlikçıların ŞAK, ŞAK, ŞAK, yaşasın Esad dediğine bakmayın, onlar bizim taraftan değil.

Not: Bir sonraki yazıda Aydınlikçıların NATO'ya yaptıkları uşaklığı anlatacağız.